

Pizmătarețul și șarpele

Alecu Donici

Degeaba vorovesc că nu-i la draci dreptate,
Când ei o și păzesc cu mare scumpătate
Și cel ce au făcut în lume rău mai mult
La Tartar purure-i mai bine cunoscut.
Acestui adevăr am fabulă dovadă.

Mergînd în șir la o paradă,
Un șarpe prea înveninat

Cu pizmătarețul s-au fost împricinat;
Căci șarpele voia să meargă înainte,
Iar pizmătarețul își da a lui cuvinte,

Precum că are
El drit mai mare.

Când iată, Velzevul la ei s-au arătat
Și dând mai înapoi pe șarpe, înciudat
Au zis: „Eu recunosc a tale vrednicii,
Dar după drept cuvânt, în urma lui să fii.
Ești rău în adevăr și foarte muști cumplit:

Ești plin
Tu de venin;
Dar n-ai primejduit

Pe cel ce de aproape de tine s-au ferit.
Iar pizmătarețul pe toți au pizmuit,

Și limba lui cea rea străbate
Oriunde, de departe.

Așadar de acum, vă hotărâsc să știți:
Că pizmătareții în iad sunt mai cinstiți
Și de la locuri voi să nu vă mai sfădiți.